

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ilvlstri Regi Aragonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

persona aut terra mea injunxeris curabo fideliter adimplere & in perpetuum modis omnibus observare; & quod ita totum adimpleato, & contra non veniam, vel aliqua arte vel ingenio ab aliqua persona veniri sustineam, de omnibus concedens vobis potestatem plenariam, per Deum & hæc sancta evangelia corporaliter tacta sponte juro. Et ad majorem hujus facti firmitatem hanc paginam mei sigilli auctoritate confirmo. Actum est hoc apud Tolosam v. 1. Kal. Februarij, anno dominicæ incarnationis millesimo ducentesimo decimo secundo.

Et quoniam visum est Domino Regi ejusque curiæ ipsa originalia penes se potius retinere quam incertis casibus fortunæ committere, ad pedes sanctitatis vestræ eorum mittit scripta sigillis nostris communita verbo ad verbum fideliter sumpta, nullo addito, vel diminuto, vel in aliquo immutato. Hoc autem transcriptum factum fuit apud Perpiniatum fideliter 11. Kal. Aprilis, anno ab incarnatione Domini millesimo ducentesimo tertio decimo.

ILLVSTRI REGI
Aragonensi.

*Epist. 48.
Suadetur
favere hæreticis.*

IS in cujus manu sunt omnium corda Regum inspiret tibi humiliter exoratus ut prudenter attendens quod juxta mandatum apostolicum nos oportet obsecrare, arguere, increpare, nostras increpationes, quas paternam in te affectione deponimus, devotione recipias filiali, & sic nostris obtemperes salubribus monitis & consiliis ut correctionem apostolicam devotè recipiendo, demonstrates te in iis etiam affectum habuisse sincerum in quibus absque dubio per effectum nosceris deliquisse. Sanè ad totius ferè mundi notitiam jam pervenit, nec serenitatem tuam ignorare credimus aut etiam diffiteri, quod inter ceteros Principes Christianos te specialiter studuimus honorare. per quod & potentia tibi accrevit & fama. Utinamque cum iis prudentia & devotio tibi amplius accrevissent. quod licet utile nobis existeret, tibi tamen potius expediret. Verùm in hoc neque tibi providisse dinosceris, neque nobis ut decuit detulisse, quod cum cives Tolosani à corpore Ecclesiæ sint excommunicationis mucrone præcisi, & ipsorum civitas supposita interdicto pro eo quod quidam eorum sunt hæretici manifesti, plures verò credentes, fautores, & receptatores ipsorum ac etiam defensores, adeo ut alij quoque, quos Christi exercitus immo verius ipse Christus, quem contra se ipsos suis adinventionibus provocarunt, à suis fecit tabernaculis emigrare, ad Tolosanam quasi quandam erroris sentinam confugerint civitatem, observantes tempus & opportunitatem captantes quò

fidem in partibus illis quasi de novo plantatam, velut locustæ de puteo abyssi egressæ, valeant extirpare, tu divini timoris oblitus, quasi prævalere valeas contra Deum vel avertere manum ejus contra eos exigentibus suis culpis extentam, ipsos & eorum complices in defensionem, quasi sub specie pietatis impietatem exercens, in scandalum populi Christiani & propriæ famæ dispendium recepisti post inhibitionem à Legato nostro ex parte Dei & nostræ districtissimè tibi factam, non sine nota gravis infamæ ac suspitionis scrupulo gravioris. Nuper igitur auditis quæ venerabilis frater noster Segobricensis Episcopus & dilectus filius magister Columbus nuntij tui ac nuntij Legati nostræ nobilis viri Simonis Comitum Montisfortis in præsentia nostra proponere voluerunt, & literis directis hinc inde plenius intellectis, habito cum fratribus nostris tractatu atque consilio diligenti, volentes honori tuo quantum ad famam, salutem quantum ad animam, & indemnitate quantum ad terram paternam sollicitudine præcavere, serenitati tuæ in virtute spiritus sancti sub obtentu divinæ ac apostolicæ gratiæ districtè providimus injungendum ut sine mora prænotatas deferas Tolosanos & complices eorundem, non obstante promissione vel obligatione quacunque præstita vel recepta in elusionem ecclesiasticæ disciplinæ, ipsis, quandiu tales extiterint, non impensurus per te vel alios consilium, auxilium, vel favorem. Si verò iidem ad Ecclesiæ redire desiderant unitatem, prout fuit à dictis nuntiis tuis propositum coram nobis, nos venerabili fratri nostro Fulconi Tolosano Episcopo, viro integræ opinionis & vitæ, qui testimonium habet non solum ab iis qui sunt intus, sed ab iis etiam qui sunt foris, nostris damus literis in mandatis ut adjunctis sibi duobus viris prudentibus & honestis, eos qui voluerint de corde puro & conscientia bona & fide non ficta redire, sufficienti ab eisdem cautione recepta, reconciliet ecclesiasticæ unitati, illos verò quos in erroris sui tenebris persistentes idem Episcopus de labe notaverit hæreticæ pravitatis, exterminari præcipimus à civitate jam dicta, & bona eorum omnia confiscari, ita quod nullo unquam tempore recipiantur in ipsa, nisi fortè divinitus inspirati se viros fidei orthodoxæ cultores exhibitione operum demonstrarent, & sic civitas ipsa reconciliata pariter & purgata sub apostolicæ sedis protectione consistat non molestanda de cetero à Comite suprascripto vel

aliis fide catholicis, sed defendenda potius & fovenda. Miramur insuper & movemur quod tu pro terra nobilium virorum Convenarum & Fuxensis Comitum ac Gastonis de Bearno restituenda sibi apostolicum per nuntios tuos suppressa veritate mendacium exprimentes subripi fecisti mandatum; cum propter multa & magna eorum flagitia, ob hæreticorum favorem, quos manifestè defendunt, excommunicationis sint vinculo innodati. Verùm cum mandatum pro talibus sic obtentum non teneat, illud tamquam subreptum penitus revocamus. Si verò iidem ecclesiasticæ unitati reconciliari desiderant, prout dicunt, venerabili fratri nostro Narbonensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Legato nostris damus litteris in mandatis ut recipiens ab ipsis non solum juratoriam cautionem, cum jam sua sint juramenta transgressi, sed & aliam quam viderit expedire, beneficium eis absolutionis impendat. Et iis rite præmissis tamquam veræ devotionis indicis, Cardinalem de latere nostro Legatum, virum honestum, providum, & constantem, juxta petitionem tuam ad partes illas curabimus destinare; qui non declinans ad dexteram vel sinistram, sed incedens regia via semper, quæ rectè facta invenerit approbet & confirmet, errata verò corrigat & emendet, & tam nobilibus antedictis quam aliis conquerentibus exhiberi faciat justitiæ complementum. Interim ergo inter te & terram tuam & dictum Comitem Montisfortis ac suam volumus & mandamus firmas treugas fieri ac servari, hæreticis prorsus exceptis, cum quibus, cum nulla sit societas lucis ad tenebras, nec participatio Christi ad Belial, aut pars fideli cum infideli, orthodoxæ fidei professores treugas habere non convenit sive pacem. Mandantes nihilominus Comiti antedicto ut tibi pro terra quam à te tener reverenter exhibeat quod exhibere tenetur. Illud autem excellentiam tuam volumus non latere, quod si Tolosani ac nobiles sæpediti adhuc quoque in errore suo duxerint persistendum, nos per indulgentias innovatas cruce signatos & fideles alios præcipimus excitari ut ad extirpandam pestem hujusmodi divino freti auxilio insurgentes, tam contra ipsos quam quoslibet alios receptatores aut defensores ipsorum, qui plus ipsis hæreticis sunt nocivi, procedant in nomine Domini Sabaoth. Monemus igitur serenitatem tuam, rogamus, & obsecramus in Domino quatenus quæ præmissimus prompto animo, quantum ad te pertinet,

Tom. II.

exequaris, sciturus pro certo quod si aliter, quod non credimus, duceres faciendum, præter indignationem divinam, quam ex hoc facto contra te procul dubio provocares, grave ac irreparabile posses incurrere detrimentum, nec nos, quantumcumque tuam diligamus personam, tibi contra fidei Christianæ negotium possemus parcere vel deferre. Quantum enim tibi periculum immineret, si Deo & Ecclesiæ, præsertim in causâ fidei, te opponeres, ut consummationem sancti operis impedires, non solum vetera sed & moderna te possunt exempla docere. Datum Laterani Kal. Junij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

In eundem ferè modum nobili viro Simoni Comiti Montisfortis. Is in cujus manu &c. usque Sabaoth. Si enim prædictus Rex aliter duceret faciendum &c. usque docere. Monemus igitur nobilitatem tuam & exhortamur attentius, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus quæ præmissimus prompto animo, quantum ad te pertinet, exequaris. Datum ut supra.

In eundem ferè modum scriptum est Narbonensi Archiepiscopo apostolicæ sedis Legato. Is in cujus manu &c. usque docere. Vnde nos Regem & Comitem sæpeditos per litteras nostras monuimus ut quæ præmissimus prompto animo, quantum ad eos pertinet, exequantur. Ideoque fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus præfatos Regem & Comitem monens ad id efficaciter & inducens, procedas circa tres nobiles antedictos secundum formam superius comprehensam. Tu denique, frater Archiepiscopo &c.

In eundem ferè modum scriptum est Tolosano Episcopo. Is in cujus manu &c. usque inducens, procedas circa cives prædictos secundum formam superius comprehensam. Tu denique, frater Episcopo &c. Datum ut supra.

DE REFLORIIS ET DE PALMI
Abbatibus, & Priori de Refloris,
Bracarenfis & Tudensis diocesum.

Oblata nobis M. mulieris petitio continebat quod cum olim S. frater suus una cum quibusdam aliis morti cujusdam interfuisset Presbyteri chabolo suadente, tandem reversus ad cor, humiliter suum recognovit excessum, & paratus ut iter arriperet ad sedem apostolicam veniendi, præveniente mortis articulo exequi non potuit quod intendit; juramento tamen promiserat quod nostris staret super

Epist. 49.
De sepeliendo
excommunicato
qui penitentia
signa
dederat.

E E e ij